

ترجمه و برداشتی

از:

قرآن مجید

جزوه صد و بیست و یکم

ترجمه و برداشت: از استاد سید حسن ابطحی

تنظیم موضوعی: جمعی از دانشمندان

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ *

الْحَمْدُ لِلَّهِ رَبِّ الْعَالَمِينَ وَالصَّلَاةُ
وَالسَّلَامُ عَلَى مُحَمَّدٍ وَآلِهِ أَجْمَعِينَ لَا سِوَا عَلَى
بَقِيَّةِ اللَّهِ رُوحِي وَأَرْوَاحُ الْعَالَمِينَ لِتُرَابٍ مَقْدَمِهِ الْفِدَاءُ

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ

پیشگفتار

این جزوه باموضوع بندی مسئله «تزکیه نفس» از آیات قرآن تنظیم شده و هر آیه ای که مربوط به موضوعی از این علم است بعد از همان آیه ترجمه شده و سپس برداشتی از آیات در فصل جداگانه ای ارائه داده شده است. و بخاطر آنکه مباحثمان فعلاً در مسائل تزکیه نفس است قبل از مسائل اعتقادی آیاتی که مربوط به مراحل تزکیه نفس است در این جزوه آورده شده است.

ضمناً نباید گمان کرد، آنچه را که در اینجا می نویسیم تفسیر آیات قرآن بوده و یا حتی توضیح قرآن است. بلکه فقط یک نوع راهنمایی است که برای تدبّر بیشتری در قرآن و توجّه دوستان به سخنان حضرت حقّ جلّ و علایادآوری شده است.

تا ان شاء الله سالکین إلى الله با تأمل زیادتری موفّق به قرائت قرآن گردند. و ضمناً آیاتی که در این جزوه قرائت می شود جابجا شده و تنظیم موضوعی گردیده است.

یعنی اگر شما بخواهید آیانی که مربوط به تزکیه نفس است را پشت سر هم قرائت کنید به ترتیب قرآن مجید در این جزوه آورده شده است و بعدها سایر آیات که مربوط به عقاید و فروع احکام است در جزوات جداگانه ای آورده خواهد شد ان شاء الله.

به امید موفقیت و السلام

سید حسن ابطحی

أَعُوذُ بِاللَّهِ مِنَ الشَّيْطَانِ الرَّجِيمِ

«سورة مباركة جن»

آيات ٢٨ - ١١ از سورة مباركة جن

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ

قُلْ أُوْحِي إِلَيَّ أَنَّهُ اسْتَمَعَ نَفَرٌ مِّنَ الْجِنِّ فَقَالُوا إِنَّا سَمِعْنَا قُرْآنًا عَجَبًا ﴿١﴾
يَهْدِي إِلَى الرُّشْدِ فَآمَنَّا بِهِ وَلَنْ نُشْرِكَ بِرَبِّنَا أَحَدًا ﴿٢﴾ وَأَنَّهُ تَعَالَى جَدُّ
رَبِّنَا مَا اتَّخَذَ صَاحِبَةً وَلَا وَلَدًا ﴿٣﴾ وَأَنَّهُ كَانَ يَاقُولُ سَفِيهُنَا عَلَى اللَّهِ
شَطَطًا ﴿٤﴾ وَأَنَا ظَنَنَّا أَن لَّنْ تَقُولَ الْإِنسُ وَالْجِنُّ عَلَى اللَّهِ كَذِبًا ﴿٥﴾ وَأَنَّهُ
كَانَ رِجَالٌ مِّنَ الْإِنسِ يَعُوذُونَ بِرِجَالٍ مِّنَ الْجِنِّ فَزَادُوهُمْ رَهَقًا ﴿٦﴾ وَ
أَنَّهُمْ ظَنُّوا كَمَا ظَنَنْتُمْ أَن لَّنْ يَبْعَثَ اللَّهُ أَحَدًا ﴿٧﴾ وَأَنَا لَمَسْنَا السَّمَاءَ
فَوَجَدْنَاهَا مُلْتَأَتٍ حَرَسًا شَدِيدًا وَشُهُبًا ﴿٨﴾ وَأَنَا كُنَّا نَقْعُدُ مِنْهَا مَقَاعِدَ
لِلسَّمْعِ فَمَنْ يَسْتَمِعِ الْآنَ يَجِدْ لَهُ شِهَابًا رَّصَدًا ﴿٩﴾ وَأَنَا لَا نَدْرِي أَشَرُّ
أُرِيدَ بِنِي فِي الْأَرْضِ أَمْ أَرَادَ بِهِمْ رَبُّهُمْ رَشَدًا ﴿١٠﴾ وَأَنَا مِنَّا الصَّالِحُونَ وَمِنَّا
دُونَ ذَلِكَ كُنَّا طَرَائِقَ قِدَدًا ﴿١١﴾ وَأَنَا ظَنَنَّا أَن لَّنْ نُعْجِزَ اللَّهَ فِي الْأَرْضِ وَلَ
لَّنْ نُعْجِزَهُ هَرَبًا ﴿١٢﴾ وَأَنَا لَّمَّا سَمِعْنَا الْهُدَى آمَنَّا بِهِ فَمَنْ يُؤْمِنُ بِرَبِّهِ فَلَا يَخَافُ

بِخُسَا وَ لَا رَهَقًا ﴿١٣﴾ وَ أَنَا مِنَّا الْمُسْلِمُونَ وَ مِنَّا الْقَاسِطُونَ فَمَنْ أَسْلَمَ
 فَأُولَئِكَ تَحَرَّوْا رَشَدًا ﴿١٤﴾ وَ أَمَّا الْقَاسِطُونَ فَكَانُوا لِجَهَنَّمَ حَطَبًا ﴿١٥﴾ وَ أَنْ
 لَوْ اسْتَقَامُوا عَلَى الطَّرِيقَةِ لَأَسْقَيْنَاهُم مَاءً غَدَقًا ﴿١٦﴾ لِنَفْتِنَهُمْ فِيهِ وَ مَنْ
 يُعْرِضْ عَنْ ذِكْرِ رَبِّهِ يَسْلُكْهُ عَذَابًا صَعَدًا ﴿١٧﴾ وَ أَنَّ الْمَسَاجِدَ لِلَّهِ فَلَا
 تَدْعُوا مَعَ اللَّهِ أَحَدًا ﴿١٨﴾ وَ أَنَّهُ لَمَّا قَامَ عَبْدُ اللَّهِ يَدْعُوهُ كَادُوا يَكُونُونَ
 عَلَيْهِ لِبَدًا ﴿١٩﴾ قُلْ إِنَّمَا أَدْعُوا رَبِّي وَ لَا أُشْرِكُ بِهِ أَحَدًا ﴿٢٠﴾ قُلْ إِنِّي لَا
 أَمْلِكُ لَكُمْ ضَرًّا وَ لَا رَشَدًا ﴿٢١﴾ قُلْ إِنِّي لَنْ يُجِيرَنِي مِنَ اللَّهِ أَحَدٌ وَ لَنْ
 أَجِدَ مِنْ دُونِهِ مُلْتَحَدًا ﴿٢٢﴾ إِلَّا بَلَاغًا مِنَ اللَّهِ وَ رِسَالَاتِهِ وَ مَنْ يَعْصِ اللَّهَ
 وَ رَسُولَهُ فَإِنَّ لَهُ نَارَ جَهَنَّمَ خَالِدِينَ فِيهَا أَبَدًا ﴿٢٣﴾ حَتَّى إِذَا رَأَوْا مَا
 يُوعَدُونَ فَسَيَعْلَمُونَ مَنْ أَضَعَفَ نَاصِرًا وَ أَقَلُّ عَدَدًا ﴿٢٤﴾ قُلْ إِنْ أَدْرِي أ
 قَرِيبٌ مَا تُوعَدُونَ أَمْ يَجْعَلُ لَهُ رَبِّي أَمَدًا ﴿٢٥﴾ عَالِمُ الْغَيْبِ فَلَا يُظْهِرُ عَلَى
 غَيْبِهِ أَحَدًا ﴿٢٦﴾ إِلَّا مَنِ ارْتَضَى مِنْ رَسُولٍ فَإِنَّهُ يَسْلُكُ مِنْ بَيْنِ يَدَيْهِ وَ
 مِنْ خَلْفِهِ رَصَدًا ﴿٢٧﴾ لِيَعْلَمَ أَنْ قَدْ أَبْلَغُوا رَسُولَاتِ رَبِّهِمْ وَ أَحَاطَ بِمَا لَدَيْهِمْ
 وَ أَحْصَى كُلَّ شَيْءٍ عَدَدًا ﴿٢٨﴾

«به نام خداوند بخشنده مهربان»

بگو: به من وحی شده که قطعاً جمعی از جنّیها سخنانم را گوش داده‌اند، پس گفته‌اند که قطعاً ما قرآن عجیبی را استماع کرده‌ایم. (۱)

که به سوی رشد و کمال هدایت می‌کند، پس ما به آن ایمان آورده‌ایم و هرگز احدی را برای پروردگارمان شریک قرار نخواهیم داد. (۲)

و اینکه مقام با عظمت پروردگارمان بلند است، هرگز مصاحب و فرزندی نگرفته است. (۳)
و قطعاً بی‌عقل از ما (شیطان) درباره خدا سخنان بیهوده‌ای می‌گوید. (۴)
و قطعاً ما گمان می‌کردیم که هرگز انس و جنّ بر خدا دروغ نمی‌بندند. (۵)
و اینکه قطعاً مردانی از انسانها به مردانی از جنّ پناه می‌برند، پس آن‌ها بر گمراهی انسانها می‌افزایند. (۶)
و قطعاً آن‌ها گمان کرده‌اند، چنانکه شما گمان کردید که خدا هرگز احدی را مبعوث نکرده است. (۷)
و اینکه ما آسمان را جستجو کردیم، دیدیم که آسمانها پر از محافظان قوی و تیرهای شهاب‌اند. (۸)
و قطعاً ما برای شنیدن در مواضعی به کمین می‌نشستیم و کسی که اکنون بخواهد استماع کند، تیر شهابی در کمین خود خواهد یافت. (۹)

و ما نمی‌دانیم که آیا بدی برای کسی که در زمین است خواسته شده یا پروردگارشان برای آن‌ها رشد و کمال را خواسته است. (۱۰)

و قطعاً بعضی از ما افراد صالح و بعضی از ما افرادی پایین‌تر از آن هستیم و ما جمعیت‌های متفاوتی هستیم. (۱۱)

و قطعاً ما می‌دانیم که هرگز نمی‌توانیم خدا را در زمین عاجز کنیم و هرگز نمی‌توانیم با فرار از او عاجزش نماییم. (۱۲)

و قطعاً ما وقتی هدایت را شنیدیم، به آن ایمان آوردیم. پس کسی که به پروردگارش ایمان بیاورد، از نقصان و از ظلم نمی‌ترسد. (۱۳)

و قطعاً بعضی از ما مسلمانند و بعضی از ما تعدّی‌کننده هستند. پس کسی که تسلیم شود، آن‌ها راه رشد و کمال را پیدا کرده‌اند. (۱۴)

و اما تعدّی‌کنندگان برای جهنّم هیزمند. (۱۵)

و اینکه اگر بر راه دین پابرجا باشند، با آب فراوان گوارائی سیرایشان می‌کنیم. (۱۶)

برای آنکه در این نعمت امتحانشان کنیم و کسی که از یاد پروردگارش اعراض کند، او را در عذاب سختی قرارش می‌دهد. (۱۷)

و قطعاً مسجدها مال خدا است، پس با خدا احدی را نخوانید. (۱۸)
و قطعاً زمانی که بنده خدا (رسول اکرم) قیام کرد و خدا را می‌خواند، اطرافش ازدحام می‌کردند و چیزی نمانده بود که بر سر او بریزند. (۱۹)

بگو: جز این نیست که من پروردگارم را می‌خوانم و احدی را برای او شریک قرار نمی‌دهم. (۲۰)
بگو: من برای شما مالک ضرر و رشد و کمالی نیستم. (۲۱)
بگو: قطعاً این چنین است که مرا احدی در مقابل خدا حمایت نمی‌کند و هرگز غیر از خدا پناهگاهی نمی‌یابم. (۲۲)

جز این نیست که من از جانب خدا ابلاغ رسالاتش را می‌کنم و کسی که معصیت خدا و رسولش را بکند، پس قطعاً جهنمی که همیشه در آن خواهد بود، برای او می‌باشد. (۲۳)
تا وقتی که آنچه را که به آن‌ها وعده داده ببینند، پس به زودی می‌دانند چه کسی یاورش ضعیف‌تر و عددش کمتر است. (۲۴)

بگو: من نمی‌دانم آیا آنچه که به شما وعده داده شده است، نزدیک است یا پروردگارم برای او مدتی قرار داده است. (۲۵)

عالم پنهانها است، پس احدی را بر غیش آگاه نمی‌کند. (۲۶)
مگر کسی را که از پیامبران راضی شده باشد، پس مراقبی از مقابل و از پشت سر برای او قرار می‌دهد. (۲۷)

تا بداند رسالت‌های پروردگارشان را ابلاغ نموده‌اند و خدا به آنچه نزد آن‌ها است احاطه دارد و عدد هر چیزی را احصاء نموده است. (۲۸)

برداشت از آیات ۲۸ - ۱ (اجنه مثل انسان اند)

سالک الی الله باید از سوره مبارکه جن این برداشت‌ها را داشته باشد:

اول: اجنه را مخلوقی مانند انسان بدانند که زندگی آن‌ها با زندگی بشر متفاوت است ولی در فهم و درک و رشد و کمالات با انسان فرقی ندارند.

دوم: رسول اکرم ﷺ در هدایت و رشد و تزکیه نفس بر آن‌ها هم مبعوث شده و مانند انسانها آن‌ها هم به کمالاتی می‌رسند.

سوم: بی عقل ترین آن‌ها که ابلیس و شیطان است سخنان بیهوده‌ای دربارهٔ معارف حقه می‌گویند و آن‌ها را و بشر را منحرف می‌کند. پس نباید از او پیروی نمود.

چهارم: سالکین الی الله از جن و انس نباید به خدا دروغ ببندند.

پنجم: انسانها نباید به اجنه پناه ببرند و به این وسیله گمراه شوند.

ششم: اجنه می‌گویند: که ما آسمان و زمین را جستجو کردیم و قدرت خدا را در محافظت همه چیز بسیار قوی دیدیم و هیچ چیز از احاطه علمی پروردگار خارج نبوده است.

هفتم: خدای تعالی برای کسی جز رشد و کمال چیزی نخواسته و باید این مطلب را تحقیقاً بداند.

هشتم: اجنه افراد صالحی دارند و آن‌ها در معنویات با یکدیگر متفاوت‌اند.

نهم: جمعی از اجنه وقتی هدایت قرآن را شنیدند به آن ایمان آوردند و به رشد رسیدند.

دهم: بعضی از اجنه که متجاوزند و نام آن‌ها شیطان و شیاطین است وارد جهنم می‌شوند و این‌ها عذاب الهی را مشاهده خواهند کرد.

یازدهم: کسانی که از جن و انس در راه راست استقامت داشته باشند خدا از آب گوارای معنویت سیرابشان می‌کند.

دوازدهم: کسی که امتحان شود و از یاد خدا اعراض کند خدا او را در عذاب سختی قرار می‌دهد.

سیزدهم: مساجد و محل سجده گاه مال خدا است و در آن مساجد و به وسیله آن محل سجده‌ها کس دیگری را با خدای تعالی شریک قرار ندهد.

چهاردهم: کسانی که بندگی پیامبر اکرم ﷺ را احساس می‌کنند و او آن‌ها را به سوی خدا دعوت می‌کند باید به دورش جمع شوند و از دستوراتش سرپیچی نکنند.

پانزدهم: پیامبر اکرم ﷺ باید به مردم بگوید که من شما را به سوی خدایم دعوت می‌کنم و هیچ کس را در دعوتم شریک او قرار نمی‌دهم.

شانزدهم: پیامبر اکرم ﷺ باید بگوید که من برای خودم ضرر و رشد و کمالی را مالک نیستم.

هفدهم: پیامبر اکرم ﷺ باید بگوید که مرا احدی غیر از خدا پناه نمی‌دهد.

هجدهم: پیامبر اکرم ﷺ باید بگوید که من مبلغ سخنان پروردگارم هستم و کسی که خدا و پیغمبرش را عصیان کند در جهنم مخلد خواهد بود.

نوزدهم: پیامبر اکرم ﷺ باید بگوید: آن چه به شما خدای تعالی وعده داده است ممکن است نزدیک باشد یا مدتی طول بکشد.

بیستم: علم غیب مال خداست و به علم غیب احدی را مطلع نمی‌کند مگر کسی که مورد رضایت او از پیامبران باشد که برای او راهی به علم غیب قرار دهد و همه چیز در نزد خدا عددش احصاء شده است.